

Malé Karpatské bežkovanie.

Pôvodne sme sa chystali na veľké bežkovanie, ale ako to už býva s blížiacim sa víkendom potenciálni účastníci ubúdajú. A tak chorý Vlodo, opuchnutý Marian, flámujúca Lenka a ostatní môžu len ľutovať.

Pretože sme už postarší spachtoši, čo si vedľa vážif zimný spánok, máme zraz až o deviatej. A tak sa u Peleho ráno zrazia naše tri autá do jedného. V ňom sa vezieme Monika, Pele, Ivan a Boris rovno na cintorín nad Zochovou chatou. Cintorín šťastne míňame, parkujeme nad ním a tešíme sa zo zasneženej krajiny.

Je pod nulou, asi mínus tri. Mažeme modré vosky a nastupujeme do stopy. Pele testuje svoje nové eurolýže značky Carrefour. Kížu ideálne a tak nás vedie stúpaním na Čermákovu lúku v sedle Modranskej baby. Cestou obiehame mladíkov na snežniciach so snowboardami na chrbtoch. Možno aj oni sa čudujú, kam ideme na bežkách...

Sneh je výborný, stopa tiež a aj výkonnostne sme vyrovnaní. Tak sa na lúke ani dlho nečakáme a po krátkej fotopauze pokračujeme stopou na Hubalovú. Kocháme sa výhľadmi na Jelenec, Kuklu a Červený kameň. Traverz má dobrú stopu a my sa v ňom vezieme ku bráne do zvernice. Preliezame cez plot po novom drevenom rebríku – pokrok oproti minulosti, kedy sme preliezali dierou.

Za plotom stopa síce pokračuje, ale po chvíli je prekrytá stopami lesných kolesových traktorov. Začíname mať zajačie úmysly v rozrytom snehu, ale vydržíme a po krátkej chvíli sme odmenení. Rozrývači odbočili a my bežujeme neporušenou prírodou okolo bývalej horárne Panský dom. Horáreň chátra, streche sa podlamujú kolená. Škoda.

Stúpame až po križovatku značiek na Skalke. Tá je ale za plotom, my pokračujeme oborou na Bielu skalu. Občerstvujeme sa pohľadmi a rožkami. Oboje chutí.

Monika beží tak, že jej sotva stačíme, preto nás prekvapuje slovami, že už má toho pomaly dosť. Pár dúškov čaju a optimizmu ju osvieži a my môžeme pokračovať ďalej nádherným úsekom bieleho lesa na Holint.

Stopa je mäkkšia, cítim, že sem zablúdi už len menej ľudí.

A je tu náš cieľ – Holint. Z Dolian prichádza dvojica bežkárov, robia si stopu. Obraciame sa. Cesta z Holintu naspäť sa mi vždy zdá veľmi príjemná. Ideálny terén, stopa čerstvo prebehnutá, prázdno, ticho a len kilometre zľahka a nebadane bežia okolo nás. Bez prestávky prichádzame k plotu na Hubalovej.

Za plotom sa práve do stopy púšťajú štyria pešiáci. Zrýchlenými pohybmi prehadzujem bežky cez plot, preliezam, obúvam sa, bežím. To všetko, aby mi nestihli podupať stopu. A to som sa tu chcel najesť...

Záverečnú prestávku robíme až na Čermákovej lúke, kde stretáme priateľov. Robia nám spoločné foto a po občerstvení zjazdujeme k autu. Vydarený deň, prešli sme 20 – 25 km.

Text a foto: Boris.